

Bona cara al mal oratge

Les bones propostes que es van veure en la passarel·la i l'animació que van registrar els *stands* durant la celebració del certamen de moda Gaudí Home Estiu'91, els passats dies 18 i 19, no es van veure recompensades per les xifres. La indústria de

confecció masculina no pot enfrontar la competitivitat dels productes estrangers, els quals, especialment els procedents del sud-est asiàtic, s'introdueixen cada vegada amb major força al nostre país.

Curiosament, l'únic sector que registra un balanç positiu

Roser Mercè va obrir les desfilades del Gaudí'90.

confecció masculina continua dèbil. Les importacions superen les exportacions. El 1989 el valor de les importacions va sumar 12.330'8 pessetes, mentre que la importació va representar 29.041'4 milions de pessetes i, encara que en el primer trimestre d'enguany s'observa un increment del 10% en el valor de les exportacions respecte al de l'any anterior, la indústria de la

en aquest primer trimestre és el de roba interior i bany, que ha exportat per valor de 271'7 milions de pessetes i ha importat per un valor de 205'8 milions. Pel moment, l'eixida més raonable d'aquest desequilibri es perfila mitjançant l'aposta decidida en el valor afegit del disseny. En el Gaudí es va poder veure que idees no falten.

Toni Picazo

Fabià Estapé

EL PRONÒSTIC

Estudis versus urgència

Entre escrivim aquestes ratlles, Jacques Delors, president de la Comissió de la Comunitat Econòmica Europea, és a Moscou, invitat d'honor de Mikhaïl Gorbatxov. El viatge té referència directa en la conferència de G7 celebrada, com és sabut, a Houston, Texas. Allí els set grans van tenir com a companys a qui reuneix els poders de la Comunitat en la vessant executiva; va ser

una demostració palesa del fet que el procés d'unitat econòmica que ha d'iniciar-se l'1 de gener de 1993 ha estat totalment assumit pels Estats Units, Japó i Canadà. A Houston es va acordar que cada país quedava en llibertat per a procedir a l'ajuda econòmica per al triomf de la *perestroika*: els alemanys s'havien avançat amb el crèdit de 3.000 milions de dòlars; una actitud que explica la *comprensió* que Helmut Kohl ha trobat igualment a Moscou. Els altres grans —especialment Estats Units i Gran Bretanya— volen condicionar l'ajuda a l'URSS a un estudi minuciós de les necessitats i de la realitat de l'economia soviètica. Es va suggerir, no podia ser d'una altra manera, la intervenció del Fons Monetari Internacional, al qual se li podia encomanar l'enviament d'una missió tècnica que, com succeeix en tants països, tracés un esbós i elaborés unes mesures tècniques. Però també a Houston es va subratllar que la Comunitat Econòmica Europea, si treballés com un grup cohesionat, podia realitzar un estudi equivalent que, comptant amb el Banc Europeu de Reconstrucció i Desenrotllament, pogués tenir disponible per a la pròxima tardor un balanç de la situació.

Per la seva banda, Mikhaïl Gorbatxov ha esquivat amb èxit, si més no en una primera fase, els obstacles que dreçaven contra la seva persona i contra la seva política. Els grans esdeveniments polítics, dels quals les successives declaracions de *sobirania* —la darrera la de Ucraïna— indiquen que el context és fluid i que no hi ha coincidència que en la comprovació dia a dia del desastre de l'economia soviètica que s'ha quedat sense pla quan encara no ha sabut construir un mercat.